

Zamach stanu w Sowietach

przy udziale oficerów specjalnego batalionu udaremniony - Spiskowców zdradziła żona jednego z wtajemniczonych - Dyktatura wojskowa po trupach Stalina i Woroszyłowa

MOSKWA. Podają tu sensacyjne szczegóły o projektowanym zamachu stanu, który miał być rzekomo przeprowadzony w dniu 29 kwietnia (o którym w swoim czasie donosiliśmy).

W zamachu tym mieli wziąć udział oficerowie 3-go specjalnego batalionu wojsk MKWD. Zamachowcy zamierzali wtargnąć w nocy z 29 na 30 kwietnia do Stalina i Woroszyłowa i po zabiciu ich ogłosić wojskową dyktaturę, na której czele zamierzali postawić marszałka Blüchera albo też szefa sztabu generalnego ZSSR komandarma Szapoznikowa.

Czy istotnie spiskowcy pozostawali w jakimś kontakcie z mywionymi dygnitarzami armii sowieckiej nie udało się ustalić w ciągu dotychczasowego śledztwa.

Stwierdzono natomiast, że plan miał wszelkie szanse powodzenia dzięki pełnemu zaufaniu jakim Stalin i jego otoczenie obdarzały specjalne oddziały wojsk MKWD.

Do wykrycia zamachu przyczyniła się zdrada żony jednego z kapitanów, należących do grupy spiskowców.

Po południu w dniu 29 kwietnia nastąpiły aresztowania, którymi kierował zastępca komisarza spraw wewnętrznych Sakowski.

Aresztowani zostali w tym dniu majorowie Łupenko, Pierezwonow, kapitanowie Danis i Poluszczenko oraz wielu innych oficerów, a także żołnierzy z 3-go batalionu.

W czasie aresztowań wykryto zakonspirowany lokal, w którym zbierali się spiskowcy — wedle zapodań funkcjonariuszów NKWD „trockiści, dezertarzy armii czerwonej oraz białogwardziści, którzy w celach

dywersyjnych przedostali się z zagranicy do ZSSR”.

Wedle wiadomości czynników prowadzących śledztwo grupa zamachowców przygotowywała się już od dawna do swego

wystąpienia, opracowując nie tylko sam plan zamachu, lecz przygotowując jednocześnie prowizoryczny plan rządu dyktatury wojskowej.

Śledztwo wykazało również,

że nicy spisku wiodły także do wojskowego garnizonu moskiewskiego, gdzie po dziś dzień odbywają się przesłuchiwania.

Oficjalne czynniki sowieckie nie zaprzeczają wykrycia spis-

ku, nie podają jednakże żadnych szczegółów, a także zabroniły publikowanie jakichkolwiek wiadomości na ten temat.

O losie aresztowanych nic nie wiadomo.

Premier Rumunii w Warszawie powitany na dworcu przez premiera Sławoj-Składkowskiego

W piątek o godzinie 22.33 przybył do Warszawy premier Rumunii patriarcha Miron Cristea w towarzystwie metropolity Vissariona, pełnomocnego ministra Jona Brosu, szefa sekretariatu patriarchy Velicu Dudu, ks. Grzegorza Antola oraz chargé d'affaires ambasady R. P. w Bukareszcie p. Ponińskiego.

Na dworcu oczekiwali przybycia Dostojnego Gościa p. premier Sławoj-Składkowski w towarzystwie wice-ministra Spraw Zagr. Szembeka, i radcy Kobyłańskiego, metropolita Dyonis-

zy, przedstawiciele zarządu miasta z prezydentem Starzyńskim na czele, szereg wyższych urzędników oraz duchowieństwo prawosławne.

Poza tym patriarchę Mirona Cristea witała delegacja gimnazjum prywatnego dyr. Kozickiego ze sztandarem ufundowanym przez poselstwo rumuńskie. W gimnazjum tym założono pierwsze na terenie szkół średnich w Warszawie koło przyjaciół Rumunii.

Punktualnie o godz. 22.33 zjechał na dworzec pociąg, do którego doczepiono specjalny

wagon salonowy, którym patriarcha Miron Cristea podróżuje z Lwowa.

Obecni na peronie odkryli głowy i do wysiadającego z wagonu premiera rumuńskiego podszedł gen. Składkowski i powitał go serdecznie.

Na powitanie premiera polskiego odpowiedział patriarcha Miron Cristea, po czym odbyła się prezentacja obecnych na peronie osobistości.

Patriarcha ubrany był w przepiękną suknię duchowną i czarną pelerynę, podbitą czerwonym atłasem oraz kołpak, służący duchowieństwu prawosławnemu za nakrycie głowy.

Patriarcha Miron Cristea siadł do samochodu wraz z metropolitą Dyonizem, którego gościem będzie w czasie swego pobytu w Warszawie i udał się do pałacu metropolitańskiego.

Naprzeciwko dworca zgromadziła się tłumnie publiczność, witając zyczliwie rumuńskiego gościa.

BUKARESZT. Patriarcha Miron, premier Rumunii, przed

wyjazdem do Polski złożył na ręce korespondenta P.A.T. dla prasy polskiej następujące oświadczenie:

— Podróż moja do Polski, projektowana początkowo w charakterze patriarchy, a obecnie również, jako premiera Rumunii, napełniła mnie głęboką radością.

Przybywając na gościnną ziemię polską, odbudowaną po półtorawiekowych cierpieniach i zaciętych walkach, przynoszę ze sobą wraz z głębokim i szczerym podziwem dla wielkich zalet narodu polskiego, całą miłość, przyjaźń i gorące zapewnienia solidarności narodu rumuńskiego, ściśle związanego z naszym krajem nierozdzielnie i żywotnym sojuszem.

W charakterze najwyższego hierarchy kościoła prawosławnego Rumunii, oceniając wydarzenia historyczne, które miały miejsce do dnia dzisiejszego, uważam wskazanie mocarstwowości polskiej za doniosły fakt etyczny oraz za zrzęczenie Opatrzności Boskiej.

Pracowity dzień Rady Naczelnej OZN

W piątek 20 b. m. toczyły się obrady poszczególnych komisji zagadnieniowych, wyłonionych przez Radę Naczelną Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Komisja rolna, której przewodniczył gn. Galica, debatowała nad zagadnieniami racjonalnej organizacji rolnictwa, zreferowanymi przez dr. Wojtyśkiaka.

Na komisji inwestycyjnej, której przewodniczył gen. Górecki, referat o zasadach racjonalnego programu inwestycyjnego wygłosił inż. Gajkiewicz.

Komisja narodowościowa pod przewodnictwem dyr. Ka-

telbacha obradowała nad kwestią żydowską.

Komisja oświatowa, której przewodniczył prof. Bystron, obradowała nad sprawą likwidacji analfabetyzmu, zreferowaną przez dr. Dąbrowskiego.

W obradach komisji rolnej brał udział szef OZN gen. Stanisław Skwarczyński.

O godz. 19.00 odbyło się plenarne posiedzenie Rady Naczelnej, na którym referat o warunkach opłacalności intensywnej produkcji rolnej wygłosił płk. Tadeusz Lechnicki.

Idylla czeska skończyła się

Prem. Hodža o statucie mniejszościowym

PRAGA. Premier Hodža udzielił na konferencji prasowej wyjaśnień co do projektowanego statutu mniejszościowego.

Premier podkreślił, że statut będzie się opierał na 2-ach zasadach: samorządzie i proporcjonalności.

M. in. premier Hodža zaznaczył: „Mamy dosyć nie załatwionych spraw do rozwiązania. Na leży w roku jubileuszowym istnienia republiki znaleźć rozwiązanie”.

Rząd stoi nadal na stanowisku, że w razie konieczności będzie się bronił, lecz zarazem jest gotów uwzględnić żądania zgodne z wymogami konstytucji.

Po 15 latach okresu idylli republika weszła ponownie w okres walki. Naród czeski musi być gotów do podjęcia tej walki”.

W dalszym ciągu swego przemówienia premier stwierdził, że przymierza nie mogą stanowić wystarczającej gwarancji w razie gdyby republika nie była zdolna utrzymać dyscypliny i porządku oraz zapewnić najlepszych warunków rozwoju dla 15 milionów swych mieszkańców.

Komisja polityczna stronnictwa Niemców sudeckich postanowiła zawiadomić premiera

Hodżę, że stronnictwo nie może brać udziału w rokowaniach, dotyczących statutu dla mniejszości narodowych tak długo, dopóki rząd czeski nie zagwarantuje spokoju i ładu w okręgach, zamieszkałych przez Niemców sudeckich oraz nie przywróci najistotniejszych praw ludności niemieckiej zagwarantowanych przez konstytucję.

Komisja polityczna uważa za swój obowiązek zwrócić uwagę odpowiedzialnych czynników, że kierownictwo stronnictwa nie może przeskoczyć swym współziomkom uciekania się do obrony koniecznej w wypadku prowokacji.

Żandarmeria w walce z Niemcami Leje się krew w Czechosłowacji

PRAGA. W miejscowości Chodau pod Karlove Vary doszło do poważnych incydentów pomiędzy żandarmerią czeską a miejscową ludnością niemiecką.

Zajścia zostały wywołane na skutek aresztowania 2-ech członków niemieckiego związku gimnastycznego. Przed posterunkiem żandarmerii zgromadził się tłum, który domagał się wypuszczenia na wolność aresztowanych. Żandarmi użyli broni palnej, raniąc kilkanaście osób.

Zajścia te wywołały ogromne wrażenie wśród ludności. Wszystkie magazyny i zakłady przemysłowe, należące do Niemców zostały zamknięte na znak żałoby.

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Pragi, iż wczoraj po południu w Komotau w Sudetach doszło do starcia pomiędzy żołnierzami czeskimi a ludnością niemiecką, przy czym wiele osób jest poturbowanych, m. in. poseł partii Niemców sudeckich Nemetz.

Przebił bagnetem gospodarza z którego żoną romansował

Kolonia Retkinia pod Łodzią była wczoraj widownią krwawej zbrodni.

Mianowicie 21-letni parobek Tomasz Paszkiewicz przebił bagnetem pracodawcę swego, 42-letniego Ignacego Klocka, kolejarza i właściciela domu w Retkinia.

Po zbrodni Paszkiewicz wbił sobie ten sam bagnet w lewą pierś, jednakże został uratowany i w stanie ciężkim przewieziony do szpitala.

W toku dochodzenia ustalono, że Paszkiewicz łączył bliskie stosunki z żoną zabitego Klocka.

Ślub z przeszkodami

Niebywała awantura podczas uroczystości

Mieszkanie rabina Wachmana (w Warszawie, Zamenhofska 6) stało się widowiskiem sensacyjnego zajęcia.

Niejacy Blumensonowie (No wolipki 8) zamówili u wspomnianego rabina ślub dla córki swej, Hany z Jechylem Gedanko, mieszkańcem Ryk, który podawał się za poetę i literata.

Ślub wyznaczono na dzień 19 b. m.

Około godz. 20-ej, w chwili gdy młoda para znajdowała się już pod baldachimem, do mieszkania rabina wtargnęło dwóch młodych osobników, którzy przerwali uroczystość.

Wśród obecnych wynikła konsternacja, ponieważ młodzieńcy w dalszym ciągu awanturowali się, uniemożliwiając kontynuowanie obrządków ślubnych, rodzina pary, znajomi panny młodej rzucili się na intruzów, usiłując wypędzić ich z lokalu.

Aresztowanie nożowca

Przy ulicy Freta w Warszawie został zatrzymany Henryk Świdorski (Dzika 14), przy którym znaleziono nóż 14 cm. długości.

Tragedia obłąkanej Nieszczęśliwą umieszczono w szpitalu

Cecylia Gieldowska (Warszawa, Krochmalna 54), pracownica domowa u Tomasza Brodowicza, tokarza, otrzymała list od rodziny, iż ojciec jej jest ciężko chory. Przez dwa dni G. płakała, w trzecim dniu zaś dostała tak silnego wstrząsu nerwowego, który zamienił się w atak szału. Nieszczęśliwa w przystępie ataku, chciała wyskoczyć oknem.

Gdy domownicy udaremniłi samobójstwo, G. zamierzała zdepolować urządzenie mieszkania. W samą porę chora została obe-

Wyruch poszły szklanki, kieliszki, a nawet sprzęty domowe. Na ulicy gromadziły się tłumy ciekawych, zwabione odgłosami zażartej bójki.

Wkrótce wylaśniło się, że młodzieńcy przybyli do rabina w celu ostrzeżenia panny młodej, aby nie zawierała ślubu z Gedankiem, który porzucił poprzednie 5 żon, z szóstą uzyskał rozwód, przedstawiony rabinowi i usiłował po raz siódmy wejść w związki małżeńskie.

Pan młody nie czekając na wyjaśnienie sytuacji, przezornie

uoltnił się i zbiegł w niewiadomym kierunku.

Rabin Wachman wystosował niezwłocznie listy do miasteczek, w których mieszkają porzucone żony Gedanka, celem zasięgnięcia odpowiednich informacji.

Tajemnicze postrzelenie

Mordercy zbiegli w niewiadomym kierunku

Nocy ubiegłej we wsi Wola Makowska, pow. skierniewickiego, dokonano tajemniczego zabójstwa.

Stanisław Maciejak, lat 25, mieszkaniec tej wsi, około godz. 24-ej wychodził od swej narzeczonej, Bronisławy Ceron, która odprowadzała go do furty. Gdy stali przy furcie rozmawia-

jąc, nagle jakichś dwóch mężczyzn zaświeciło latarką elektryczną w oczy Maciejakowi. Maciejak zapytał kto świeci i niemal równocześnie padł strzał Maciejak zwałił się na ziemię, brocząc krwią. Przerazona narzeczona wszczęła alarm. Zbiegli się sąsiedzi, spiesząc z ratunkiem rannemu, jednak po-

moc okazała się spóźniona. Strzał był śmiertelny, bowiem kula przeszła serce. Mordercy zbiegli w ciemnościach w niewiadomym kierunku.

O zabójstwie powiadomiono policję, która prowadzi energiczne dochodzenie celem ustalenia przyczyny oraz sprawców tajemniczej zbrodni.

Kuzyn namawiał do kradzieży

Młodocianego rabusia aresztowano

Przed kilku miesiącami Mendel Lauerbaum (Warszawa, Muranowska 16) przyjął w charakterze subiekta 16-letniego

Szyję Hercmana, który również roznosił towar do klientów. W dniu wczorajszym pracodawca zauważył brak w mieszkaniu małej żelaznej kasetki z biżuterią i 700 złotymi. Natychmiast zawiadomiono policję, która wszczęła dochodzenie.

W czasie przesłuchiwania do mowników i osób, które krytycznego dnia znajdowały się w mieszkaniu Lauerbauma, zwrócono uwagę na Hercmana, któ-

ry zaczął się płatać w zeznaniach. Wzięty w „krzyżowy ogień pytań” chłopiec przyznał się do kradzieży, i oświadczył, że namówił go do tego kuzyn, Hersz Jerolimski. Pieniądze i biżuterię schował u jednego ze swych krewnych przy ulicy Zamenhofska 5. Skradzione przedmioty odebrano.

Młodocianych złodziei osadzono w areszcie.

Ujęcie porywacza torebek

Bezczelny rabuś aresztowany przez policję

Od pewnego czasu okolice Zielonki pod Warszawą były widowiskiem groźnych napadów rabunkowych. Nieznany sprawca napadał na samotnie idące ko-

biety, którym wyrwał trzymane w ręku paczki i torebki. W razie oporu rabuś uderzał niewiasty jakimś tępym narzędziem. Długie i żmudne docho-

dzenia doprowadziły wreszcie do ujęcia opryszka.

Policja przeprowadziła w dniu wczorajszym drobiazgową rewizję w mieszkaniu znanego złodzieja Ignacego Kamińskiego w Zielonce. W specjalnie zrobionych skrytkach w ścianie i pod progiem, oraz w skrzynkach zakopanych w ogródku ujawniono wielką ilość torebek, biżuterii i innych przedmiotów pochodzących z rabunku.

Między innymi znaleziono torebkę z biżuterią, która jak się okazało, należała do Zofii Tokarskiej. Przed kilkoma tygodniami nieznanymi osobnikami napadł na wracającą z Warszawy Tokarską i uderzywszy łomem wyrwał torebkę. W dniu badania poszkodowana kategorycznie nie rozpoznała Kamińskiego jako sprawcę napadu. Obecnie policja prowadzi dalsze energiczne dochodzenie, celem ustalenia wszystkich napadów i kradzieży, dokonanych przez Kamińskiego.

Zaznaczyć należy, że aresztowany, jest znanym na terenie powiatu warszawskiego złodziejem i „meliniarzem”.

Wielka Brytania wystąpi w roli pośredniczki w sporze między Francją a Anglią

LONDYN. Gazety angielskie przywiązują duże znaczenie do pośrednictwa brytyjskiego w sporze między Francją a Włochami i wyrażają nadzieję, że starania brytyjskie odniosą właściwy skutek i że rozmowy francusko włoskie zostaną wznowione.

Francuski minister sprawiedliwości Reynaud, który przybył wczoraj wieczorem do Londynu dla wygłoszenia w Leeds odczytu na dorocznym zgromadzeniu unii towarzystw brytyjsko-francuskich w Wielkiej Brytanii, odwiedził lorda Halifaxa i omówił z nim sytuację.

Rząd francuski określił wyraźnie swe stanowisko co do możliwości zamknięcia granicy pireńskiej, oświadczając w rozmowie ambasadora Corbina

z lordem Plymouth, że z chwilą przybycia mieszanych komisji dla zorganizowania akcji wycofywania obcych oddziałów do Hiszpanii Francja gotowa jest poddać granicę pireńską kontroli międzynarodowej na 30 dni, o ile równocześnie wznowiona zostanie kontrola brytyjska na granicy portugalskiej oraz zacieśniona będzie kontrola morską.

O ile prace wycofywania w ciągu tych 30 dni konkretnie się zaczną, Francja gotowa jest zgodzić się na przedłużenie kontroli międzynarodowej na granicy pireńskiej na dalszy okres czasu, dopóki trwać będzie akcja wycofywania obcych oddziałów.

O ile by zaś w ciągu tych 30 dni konkretna akcja wycofywa-

nia się jeszcze nie zaczęła, ale widoczne byłyby poważne praktyczne przygotowania, Francja gotowa jest po 30 dniach przedłużyć kontrolę międzynarodową jeszcze na 10 dni, licząc, że w czasie tych 10 dni konkretna akcja wycofywania obcych oddziałów się rozpocznie.

O ile by w ciągu 40 dni okazało się, że wycofywanie ochotników jest planem nierealnym, wówczas Francja zachowuje wolną rękę otwarcia granicy po nownie po 40 dniach.

Cyrkowcy rabusiami

Nocy ubiegłej trzech mieszkańców „Cyrku” (Warszawa, Dzika 4) zażądali od Henryka Buchajca, również zamieszkałego w tym schronisku, pieniędzy na wódkę. Gdy zaczepiony odmówił, napastnicy rzucili się nań, pobili go dotkliwie, zrabowali 30 złotych, oraz pantofle i zbiegli w niewiadomym kierunku.

Zawiadomiona policja wszczęła natychmiast dochodzenie, w wyniku którego schwytano i osadzono w więzieniu rabusiów. Są to: Czesław Stępień, Władysław Szyłba i Józef Brzeski, wszyscy trzej znani złodzieje i rabusie, karani niejednokrotnie przez Sąd za kradzieże i napady rabunkowe.

Krwawa rozprawa o miedzę

Nóż rozstrzygnął zadawniony spór

Od dłuższego czasu między gospodarzami wsi Jusianowo pow. grójecki Henrykiem Bisem a Szczepanem Lenardą dochodziło na tle rzekomo źle wytyczonej ścieżki, do awantur. Gospodarze przy każdej okazji wszczynali awantury i bójki.

W dniu wczorajszym znów się spotkali w polu. W czasie wynikłej scysji Bis nagłym ru-

chem wyjął z kieszni dużych rozmiarów rewolwer i trzykrotnie wystrzelił w kierunku swego przeciwnika. Trafiony w pierś Lenarda, w stanie beznadziejnym został przewieziony do szpitala.

Na odgłos strzałów zbiegli się sąsiedzi, którzy usiłowali nad mordercą dokonać samosądu. Bis został osadzony w więzieniu.

Ujęcie morderców

Jak już donosiliśmy — w Lesku koło Sambora został zamordowany adwokat dr. Teodor Chylak. Obecnie ujęto sprawców mordu w osobach: Teofila Łuszcza z Leska, Adama Hirniaka z Załuża, Szabki Wasyla z Trepczy i Bronisława Ruba z Sanoka.

Ten ostatni jest znanym przestępcą, który niedawno opuścił więzienie w Sanoku po odsiedzeniu 3-letniej kary.

Straszna śmierć

W czasie przeprowadzanych robót mularskich w domu przy ulicy 6 Sierpnia w Pruszkowie, uległ porażeniu prądem i spadł z rusztowania 45-letni Józef Gracz. W stanie ciężkim został on przewieziony do szpitala powiatowego, gdzie mimo pomocy lekarskiej zmarł.

Groźny pożar

We wsi Duszki powiatu radzyńskiego na dachu stodoły Juliany Szczęsnej leżał od dłuższego czasu kawałek szkła.

W dniu wczorajszym od skoncentrowanych we szkłe promieni słonecznych zapalił się dach stodoły, od niego szopa, oraz dom mieszkalny.

Samobójstwo

defraudanta

19-letni Marian Lipka, pracownik Kasy Spółdzielczej w Ciechanowie, skradł 400 złotych, które przetrwonil na hulanki.

Dręczony wyrzutami sumienia i obawą o następstwa swego czynu, Lipka skoczył do rzeki Somie pod Ciechanowem i utonął. W dniu wczorajszym włośniacy wydobyli zwłoki denata.

Skradł futro obrońcy

Brzydki postęp oskarżonego

Niejaki Efraim Brochocki (Warszawa, Rynkowa 1) miał sprawę o pobicie i powierzył obronę swoją adwokatowi Fajgenbergowi. W czasie rozprawy sądowej w XII Oddziale zginęło Fajgenbergowi futro na tchórzach, wartości 5500 złotych. Policja wszczęła energiczne dochodzenie i ustaliła, że

sprawcą kradzieży był Brochocki, który w czasie, gdy mecenas stał przed Sądem w jego sprawie, skradł mu futro i umknął.

Futro, rozpoznane przez właściciela i kuśnierza, jako własność adwokata, odebrano złodziejowi i zwrócono poszkodowanemu. Brochockiego osadzono w arszenie.

50 Czytelników nagrodzonych

za udział w ankiecie p.t. „Co bym zrobił, gdybym został ministrem, posłem, lub prezydentem miasta”?

Naszą ostatnią ankietę p. t. „Co bym zrobił, gdybym został ministrem, posłem, bankierem, lub prezydentem miasta?” — zakończyliśmy oryginalnym głosowaniem.

Oto sami Czytelnicy mieli zdecydować komu należy przyznać nagrody. Ustalona została zasada, że która odpowiedź ankietowa (w tym celu były one numerowane) otrzyma największą liczbę głosów — to jej autorowi — będzie przyznana pierwsza nagroda.

Kolejność następnych nagród została również uzależniona od liczby głosów.

Głosowanie wypadło imponujące, świadcząc o celowości naszej inicjatywy.

Musieliśmy wielką pracę wykonać, aby obliczyć wszystkie głosy, dlatego i poniższy wynik głosowania ogłaszamy z opóźnieniem, które nie leżało w intencjach Redakcji.

Największa liczba głosów padła na numer 144. Autorem tej odpowiedzi ankietowej jest — „Podatnik” i on otrzymuje pierwszą nagrodę.

w kwocie 100 zł

Druga nagroda w kwocie 50 zł. przypadła w udziale p. Aleksandrowi Zelechowskiemu z Warszawy (Nowolipki 33) za odpowiedź nr. 23.

Po 10 zł otrzymają:

Nr. 87 p. Piotr Wyrwa-Nowak (Włocławek, Kaliska 47a)

Nr. 69 p. Natalia Dominiak (Warszawa, Przyrynek 12/39).

Nr. 55 p. Czesław Zelechowski (Warszawa, Staszica 22/17)

Nr. 111 p. Jan Balcewicz z Wilna (Zaułek Batorego 9/2).

Nr. 76 p. Henryk Lubaczewski z Góry Kalwarii (Miasto-Ogród, dom Pawlickiego).

Po 5 zł otrzymają

Nr. 8 — Jan Ganiuk (wieś Wólka, gm. Zaborów, woj. warsz.).

Nr. 6 — Jan Galdowski (Warszawa — Płocka 46 m. 21).

Nr. 14 — Julian Przewłocki (Praga — Lubelska 30/22 m. 59).

Nr. 18 — Adolf Rotter (Radom — Brudna 4).

Nr. 17 — Wiktor Andrzejewicz (Warszawa — Zaokopowa 4 m. 55).

Nr. 123 — Henryk Wojke (Aleksandrów Kuj. — Wilsona 17).

Nr. 143 — Maria Karasińska (Warszawa — Daleka 13 m. 19).

Nr. 49 — Mieczysława Chęcińska (Góra Kalwaria — ul. Kalwaryjska 30).

Nr. 60 — Zdzisław Obarski (Zielonka — Sienkiewicza 14 m. 4).

Nr. 80 — Paweł Paszkowski (Czewska — Szopena 27).

Nagrody pocieszenia otrzymają

Nr. 1 — Kazimierz Sylwestrzak (Warszawa — Zieleniecka 312).

EGZEME liszaje, krosty, zmarszczki, piegi, plamy, oparzenia, szorstkość, czerwoność, swędzenie skóry, usuwa bezwzględnie działający wszechstronnie „krem regeneracyjny” Laboratorium: Magister GRABOWSKI, Warszawa, Aleja 3-go Maja 2, tel. 2-16-72.

Tuba zł. 1.50, 3. Ządać w składach aptecznych, perfumeryach. Gdzie nie ma wysyłamy po nadesłaniu zł. 3.00 franco, lub za pobraniem zł. 3.50.

Nr. 2 — W. Snopczyński (Rembertów — Karolówka — Konopnickiej 59)

Nr. 3 — Adam Klusek (wieś Siwki poczta Zielonka).

Nr. 26 — Rafał Kaptur (Warszawa — Lignicka 6 m. 2).

Nr. 141 — Miecz. Zb. Chudzcki (Warszawa — Śsto Krzyka 17).

Nr. 142 — Narcyz Zwierzchowski (Warszawa — Marymoncka 46 m. 7).

Nr. 129 — Leon Pieszczorowicz (Kalisz — Fabryczna 9).

Nr. 132 — Maciej Czyż (Wilno — Zaułek Batorego 6 m. 3).

Nr. 100 — Jadwiga Taczanowska (Mironów — poczta Wołomin).

Nr. 45 — Jan Klepacz (Okęcie — Mirkiewicza 20 m. 3).

Nr. 50 — Stanisław Klopsch (Otwock — Wesola 15).

Nr. 67 — Hieronim Dynowski (Warszawa — Koszykowa 71 m. 27).

Nr. 53 — Fr. Lipiński (Warszawa — Okopowa 22).

Nr. 4 — Teofil Nędzi (Wawa — mjr. Idzikowskiego 12 m. 7).

Nr. 11 — Antoni Cygan (Kraków — Wrocławska 25 m. 8).

Nr. 9 — Zygmunt Markus (Warszawa — Koszykowa 43 m. 7).

Nr. 82 — Stanisław Siepnowski (Warszawa — 3 Maja 14 m. 10).

Nr. 125 — Bronisława Wątorska (Lublin — Piekarska 11 m. 2).

Nr. 128 — Zofia Nowak (Błonie — Długa 17 m. 2).

Nr. 135 — Stefan Rychliński (Płastów — Matejki 16).

Nr. 7 — Stefan Wojtaniec (Grójec — Piłsudskiego 12).

Nr. 12 — M. Kozioł (Warszawa — Chłodna 66 m. 158).

Nr. 19 — W. Kamiński (Warszawa — Żelazna 27).

Nr. 94 — Maria Ircow (Warszawa — Chelmska 21).

Nr. 48 — Mieczysław Ossowski (Warszawa — Pańska 114 m. 41).

Nr. 47 — Jan Sieńko (Wilno — Straszna 13).

Nr. 21 — Marcin Świechowski (Bliższe Przedmieście — poczta Solec n/Wisłą).

Nr. 46 — Władysław Stępień (Suwałki — Kościuszki 65).

Nr. 10 — Henryk Janowski (Zyrardów — Mireckiego 50).

Nr. 30 — Kazimierz Stępieński (Kutno — 3 Maja 26).

Nr. 20 — Władysław Kwiatkowski (Włocławek — 3 Maja 13).

Nr. 25 — Leokadia Goleniewska (Gdynia — Świętojańska 56 m. 18).

Nr. 52 — Zygmunt Fredkiewicz (Białystok — ul. Pierackiego 94 m. 2).

Uwagi

Wszystkie nagrody zostaną w najbliższych dniach wysłane pocztą, dlatego nie należy się zgłaszać osobiście po odbiór do Redakcji.

PLYN
KLAWIOL
"AR KOWALSKI"
USUWA
ODCISKI
i ZGRUBIENIA SKÓRY
SOL KLAWIOL ZAPOBIEGA WZELIM DOBROSLWOSCION NAG

Nigdy nie jest za późno myśleć o zdrowiu, tym bardziej jeżeli li cierpisz na chorobę: **NEREK, PECHERZA, WATROBY, KAMIENI ŻOŁCIOWYCH, ZŁEJ PRZEMIANY MATERII** na bóle artretyczne, czy podagryczne, wzdęcia brzucha, odbijanie się lub skłonności do obstrukcji. — Pamiętaj, że nigdy nie będzie za późno, o ile używać będziesz ziół moczopędnych „**DIUROL**” Gąseckiego, które zapobiegają gromadzeniu się kwasu moczowego i innych szkodliwych dla zdrowia substancji zatrzymujących organizm. — Dziś jeszcze kup pudełeczko ziół „**DIUROL**” Gąseckiego, a przekonasz się o dodatnich skutkach ich działania, zalecać będzie szwam znajomym. Sposób użycia na opakowaniu. — Oryginalne zioła „**DIUROL**” Gąseckiego (z kogutkiem) sprzedają apteki i składy apteczne.

Budźmy się piękne, radosne i dumne -

Pieczonaczki Palmolive!

Zupełnie jak w bajce! Pewnego pięknego dnia, urodziły się wszystkie pięć, pełne życia. Lecz skóra ich była niezwykle delikatna! Jak pielęgnować ją? Olejkiem oliwkowym — orzekli lekarze. A potem? Jedynie mydłem na oleju oliwkowym: Palmolive! Jaka cenna rada dla matek! Dzięki Palmolive skóra staje się elastyczna, gładka i świeża. W ten sposób użycie mydła Palmolive jest zabiegiem piękności!

„Z chwilą gdy można było użyć mydła z wodą, wybraliśmy wyłącznie mydło Palmolive do codziennej kąpieli tych sławnych w całym świecie dzieci”.

Dr. Allan Roy Craft

Na upał rada jedyna

Za dwudziestkę kup PINGWINA

Na politycznym widnokregu tygodnia

Oskarżenia pod adresem Francji

wysuwa dyktator Włoch Mussolini

Rozmowy włosko-francuskie zostały przerwane. Stało się to dość niespodziewanie. Ogólnie bowiem przypuszczano, że rokowania szczerze w Rzymie dobiegną szybko końca. Tymczasem Mussolini w przemówieniu wygłoszonym w Genewie otwarcie zaatakował Francję. Wystąpienie to wywołało zdziwienie w Paryżu. W ślad za mową Mussoliniego poszły ataki prasowe. O co chodzi?

OSKARŻENIA POD ADRESEM FRANCJI

Włosi zarzucają Francji, że nie dotrzymuje zobowiązań wpływających z układu nieinterwencyjnego. Rząd francuski wspomaga bowiem rząd hiszpański i dostarcza broni i amunicji. Prasa włoska, jak zazwyczaj, nie przebiera w słowach oskarżając Francję.

Przecieramy oczy, by jeszcze raz stwierdzić, czy dobrze przeczytaliśmy. Jakto, więc Francja łamie zasadę nieinterwencji? Dotychczas wiemy, że Mussolini jawnie chlubi się udziałem włoskich legionistów po stronie gen. Franco, że Włosi wespół z Niemcami dostarczają nie tylko całego sprzętu wojskowego, ale i ludzi, natomiast nikt nie słyszał o legionach francuskich w Hiszpanii.

domo, że na rząd Frontu Ludowego socjaliści i komuniści wywierali silny nacisk, by udzielić wydajnej pomocy czerwonej Hiszpanii, jednakże na skutek zdecydowanego sprzeciwu radkalców, nawet rząd Bluma nie pozwolił na dostawy wojenne.

DZIWNE PRETENSJE WŁOCHÓW

Ale chyba nie jest dla nikogo tajemnicą, że handlarze broni potrafili obejść wszystkie zakazy i tak też się dzieje w danym wypadku. Broni płynie do Hiszpanii z różnych stron. Może rząd francuski był w istocie bardziej pobłażliwy. Nie kryje przecież, że sympatyzują z Hiszpanią rządową. Jednakże prasa włoska w roli stróżów układu nieinterwencyjnego to już coś bardzo humorystycznego.

Przecież kto jak to, ale Włosi nie mają prawa nikomu stawiać takich zarzutów. Nikt bowiem, nie wyłączając Sowietów i Niemców, nie angażował się tak jawnie w Hiszpanii, jak Włochy. Mówimy tylko o stronie czysto formalnej, nie wnikać w istotę rzeczy, gdyż to zaprowadziłoby nas za daleko.

WYMUSZENIE USTĘPSTW

Wydaje się, że krok Mussoliniego, który nastąpił bezpośrednio po wizycie Hitlera, ma na

celu zmuszenia Francji do jakichś ustępstw. Chodzi tutaj za pewnie w pierwszym rzędzie o Morze Śródziemne oraz Tunis. Włochy pragną zapewnić sobie pierwsze miejsce na Morzu Śródziemnym. Francja gotowa jest uznać specjalne interesy Włoch na tym morzu, ale nie może przecież zapomnieć o swoich własnych sprawach.

Przez Morze Śródziemne Francja ma połączenie ze swoimi koloniami i nie może dla niej pozostać obojętnym, jak się ułożą stosunki w Hiszpanii, z którą przecież bezpośrednio graniczy. Przypuszczalnie Francja żądała bardziej dokładnego ujęcia tych zagadnień, nie może się bowiem zadowolnić takimi ogólnikami jak Anglia. W sprawach więc Morza Śródziemnego a tym samym hiszpańskich zarysowała się najpoważniejsza różnica zdań między obu państwami. Wypląta zapewne i dalsze. A więc ludności włoskiej w Tunisie oraz emigracji włoskiej we Francji.

Rzym pragnąłby, by Francja przyjęła wszystkie jego warunki, co jest co najmniej niemożliwe. Włochy żądają specjalnych uprawnień dla swoich koloniistów w Tunisie oraz zakazu działalności dla emigracji włoskiej.

Trzeba jeszcze przypomnieć,

że prasa włoska, atakując obecnie Francję oświadcza, że Paryż jest w ogóle wrogo nastawiony do faszyzmu, że celem jego jest upokorzenie Włoch a po tym odosobnienie Niemiec.

Ten niespodziewany atak podzielał jak zimny tusz. Prasa francuska odpięra zarzuty włoskie wskazując na ich bezpodstawność. Rząd angielski zaszkodzony tym obrotem rzeczy wszczął kroki porozumiewawcze. Jaki będzie dalszy rozwój wypadków nie wiadomo. Faktem jest przerwa w rokowaniach oraz zaognienie nastrojów między oboma państwami.

CHMURY NAD CZECHOSŁOWACJĄ

Nad Czechosłowacją w dalszym ciągu wiszą ciężkie chmury. Chwila rozstrzygnięcia się zbliża. Mniejszość niemiecka ustosunkowała się nieprzychylnie do statutu mniejszościowego, domagając się przede wszystkim autonomii. Jak już wielokrotnie pisaliśmy za mniejszością tą stoi Berlin.

Inne mniejszości narodowe oczywiście nie mogą być inaczej traktowane iak Niemcy i trwają przy swoich postulatach. Pomoc Francji lub Sowietów, sojuszników Czechosłowacji, w razie zbrojnego zatargu, wydają się bardziej anizeli wątpliwą.

RADIO

WARSZAWA I. (Raszyn)

8.00 Sygnał czasu. 8.05 Dziennik poranny. 8.15 Audycja dla wsi. 9.00 Regionalna transmisja z Leszna. 10.30 Muzyka (płyty). 11.00 Zespół salony. 11.30 Odwiedziny w Liceum Pedagogicznym w Lesznie. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Poranek symfoniczny. 13.00 Przegląd kulturalny. 13.10 „Bogactwo” — fragment z powieści. 13.30 Muzyka obiadowa. 14.45 Audycja dla wsi. 15.45 Wszystkiego po trochu — audycja dla dzieci. 16.05 Koncert solistów. 16.45 O ochronie budownictwa ludowego — odczyt. 17.00 Podwieczorek przy mikrofonie. 18.54 Klasyczny Teatr Wyobraźni: „Powrót Odysseusza”. 19.35 Słynni wirtuozi. 20.15 Transmisja fragmentów z Międzypaństwowego Meczu Piłkarskiego „Polska — Irlandia”. 20.55 Przegląd polityczny. 21.05 Dziennik wieczorny. 21.15 „Obrazoburcy” — Kukułka Wileńska. 22.00 „Opowieść o Wagnerze”. 22.50 — 23.00 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II. (Mokotów)

14.45 Muzyka lekka (płyty). 15.05 Płyty. 16.00 Felieton aktualny. 16.10 Kwartet. 16.58 Program na jutro. 17.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 — 1.00 Muzyka lekka i taneczna (płyty).

POMADKI DO UST SZACHA

to *kwarcianca pięknych i pomętnych ust.*
Wytłabiane w naturalnych odcieniach.

J. SZACHA
Warszawa

Z. KAMINSKA

Wszystkie do wszystkiego

niezwykle dzieje pięknej dziewczyny na wielkomicjskim bruku

— Mogę sobie nosić w mieście, a tu widzą i gadają.

— Co gadają?

— Że tylko jakieś tam mogą chodzić w takim coś! Skubińska przyjechała na lato do Gorzelowej, a ona już wie, co mówi!

Ta Skubińska była taką wyrocznią dla wszystkich, bo była żoną sklepnicarza w Warszawie!

Sprzeczałam się, tłumaczyłam, matka w końcu jakoś mi uwierzyła, ale ludzie plotkowali dalej. Nawet Stefka mi donosiła, że gadają na mnie niestworzone rzeczy. Ludzie łatwo wysysają z palca różne różności!

Czułam z dnia na dzień coraz dotkliwiej, że długo na wsi nie wytrzymam. Od roboty cięższej odwykłam zupełnie. Chciałam pomagać rodzicom, ojcu, ale nie miałam do tego siły. Robiłam w domu, co mogłam, bo nigdy nie byłam leniuchem, a siedzieć bezczynnie jest jeszcze gorzej. Człowiekowi wtedy nie wiadomo co do głowy przychodzi.

Zacząłam więc myśleć, jakby się wyrwać. Wiedziałam, że nie ma innej rady, a muszę pojechać do Warszawy i poszukać sobie jakiegoś miejsca.

Przez cały czas żyłam w odurzeniu. Jakbym to nie ja znajdowała się w domu, w którym się urodziłam i wychowałam. Wprost w głowie nie chciało mi się to pomieścić. Prawie nie umiałam z nikim rozmawiać. Może dlatego, że na mnie patrzyli jak na dziwowisko.

Pewnego razu przyszedł do mnie Kozłak, którego mi kiedyś swatała Gorzelowa.

Siedliśmy wieczorem przed domem. On nic nie gadał, więc i ja nic nie mówiłam, myśląc o tym, kiedy by się z tego wszystkiego wyrwać i pojechać do miasta.

Wreszcie, chyba po pół godzinie Kozłak powiedział:

— A wszystko jedno! Niech Frania wyjdzie z domu!

— Co wszystko jedno? — pytam się.

— Ja tam nie wierzę bardzo w to, co o Frani opowiadają. Frania nigdy nie była latawiec, to chyba i nie jest. Co było, to było. Będziemy prowadzić teraz życie uczciwe. I koniec!

— A bo Jasio myśli, że ja do tej pory żyłam nieuczciwie?

— Ja tam nie wiem, ale nie wierzę i już. Frania podoba mi się i basta.

— A co będzie, jeśli powiem Jasiowi, że mają rację? Że, owszem, byłam nieuczciwa?

Spojrzał na mnie podejrzliwie. Machnął ręką.

— Nie będziemy o tym mówili. Co było, to było. Byle teraz Frania była porządna i za chłopami nie latała, to mnie wszystko jedno. Znam wszystkie dziewczuchy. A Sikorkowa na ten przykład, zna ją Frania? Parę lat, mówią, poniewierzyła się i co? — A teraz żona jak mało! Jaka robotna! I posag sama dała. Nazbierała sobie na książeczkę niemało.

— Ja nic nie zbierałam.

— To tak się mówi. Ja tam nie chcę zaraz wieść, ile Frania ma. Mamy czas. Niech się Frania zgodzi. Damy w najbliższą niedzielę na zapowiedzi. Zgoda? Z ojcem i matką rozmawiałem. Zgadza się, owszem chętnie. Niech tylko Frania słowo powie, a będzie po wszystkim.

Śmiać mi się jakoś chciało z tego Kozłaka. — Wcale mi na męża nie pasował. Ale pomyślałam sobie:

— A nuż? Czego się będę poniewierzała po świecie? Co dobrego na nim znajdę? Co innego na nim mnie czeka, jak nie poniewierka?!

Ale chciałam zagrać w otwarte karty:

— A co Jasio powie, jeśli się dowie, że ja mam dzieciaka w Warszawie?

— Dzieciaka? — zdziwił się. — Ii... Frania to aby tak sobie żartuje!

— A może właśnie nie żartuję?

— Hm... Ludzie by gadali nieprzyjemnie. Zawsze to przecież... To ja jeszcze sobie pomyślę...

— To niech sobie Jasio pomyśli! — powiedziałam i poszłam do chałupy.

Pomyślałam sobie, że nie ma co dłużej siedzieć na wsi. Jeśli Jasio sobie pomyśli, że nie warto ze mną się żenić, to rozgada o moim dziecku i będzie jeszcze gorzej.

I w dodatku ja się też namyślałam: wyjść za mąż za takiego Jasia Kozłaka! Owszem, chciałam ułożyć sobie życie nareszcie. Ale tak... Czy to czasem nie będzie jak wpaść z deszczu pod rynek?

Jakoś mi się nie układało w moim rozumieniu, żeby już zamknąć się w ciasnej, ciemnej chałupie, w biedzie, przy ciągłym harowaniu.

Co się tu dziwić? Trochę mi znajomość z panem Karolem i próżniactwo przewróciło w głowie. Miałam zostać wielką panią, bogatą, że trudno opowiedzieć i naraz miałam zacząć dawne życie, ciężkie, przy garach? Komu by to nie przychodziło ciężko?

Pomyślałam sobie, że chyba jeszcze spróbuję szczęścia w Warszawie. Wolę służyć w jakim bogatym domu, jak to było u państwa Arcińskich, a nie zaprzedać się Jasiowi, dlatego, że on liczy na jakieś pieniądze, a jak ich nie dostanie, to będzie miał jeszcze pretensję, bo jakoś nie bardzo wierzy, że ich nie mam...

Przyszedł Jasio coś dwa dni później.

— Niech tam! Zgadza się — powiedział. — Tylko niech mi Frania powie, czy starczy Frani pieniędzy, żeby przynajmniej kupić jeszcze ze cztery, pięć morgów, nie licząc tego, co Frania przypadnie z ojcowizny?

— Nawet na jeden przęt nie starczy! — powiedziałam. — A o tym dziecku tylko tak sobie powiedziałam, żeby wypróbować, jaki to Jasio jest. Na cudze dziecko Jasio się zgadza, tylko dlatego, że myśli o moich pieniądzech, których nie mam! Nie mam ani dziecka, ani pieniędzy!

Rozłościłam się na niego i nagadałam mu, chociaż w końcu mówił, że chce się ze mną żenić, choć-

by i bez pieniędzy, bo przecież z ojcowizny coś dojdzie do jego kawałka i już nawet sobie upatrzył który.

Taki chciwiec na ziemię. Ale u nas to tak każdy. Nie wiadomo, co by zrobił dla kawałka ziemi!

Jeszcze tego samego wieczoru powiedziałam matce, że wyjeżdżam do Warszawy, że na wsi siedzieć dłużej nie będę.

Zacząłam sobie szykować wszystko.

Pieniądze, które przywiozłam ze sobą, a było tego po zmianie na granicy niebardzo wiele, chowałam starannie, żeby mi czasem nie wyciągnęli.

Miałem nawet z tego powodu przykrości od ojca, który wyrzekał, że tyle czasu zmarnowałam po świecie i przyjechałam z niczym. Zobaczyli, że mam te pieniądze, to znów uraza, że chowam przed nimi, jak przed złodziejami.

Pokazałam im tego jest, dopiero się trochę uspokoili, ale ojciec znów zaczął swoją litanię, że tyle czasu, tyle tułaczki, a wszystko roztrwonili, pewnie na stroje i głustwa. Byłoby więcej pożytku, gdybym nie wyjeżdżała ze wsi.

— A zapis pana Arcińskiego, to co? — musiałam im przypomnieć.

Już nic nie mówili. Jakoś pożegnali się ze mną chłodno. Jedna tylko matka rozplakała się. Uspokajałam ją, że sobie krzywdy nie dam zrobić. Poznałam już ludzi i świat.

I pojechałam rano. Ojciec mnie odwiózł miłczący i markotny.

Na pożegnanie mi powiedział:

— Tylko ty mi się nie zmarnuj, pamiętaj! Ja tam przyjadę do ciebie!

Jechałam do Warszawy, gnało mnie coś do niej, ale byłam bardzo niespokojna.

Znów szukać jakiegoś miejsca! Jak będzie mi się pracowało po tym wszystkim, co przeżyłam, do czego przywykłam? Już sobie nie wyobrażałam, że mogę tak harować, jak to było na pierwszym moim miejscu na Pradze.

Miałam trochę pieniędzy i powiedziałam sobie, że lepiej dłużej poszukać znaleźć dobre miejsce, niż łapać co pod rękę wpadnie!

Wysiadłam na Pradze i od razu poszłam do Sikorskiej.

I tu mnie spotkało pierwsze niepowodzenie: Sikorskiej już nie było. Magiel kupił ktoś inny, a Sikorska podobno wyprowadziła się na Wolę, czy gdzieś. Gdzie miałam jej szukać?

Jakaś dziewczyna powiedziała mi, że na Targowej jest taki niby hotel, a właściwie dom noclegowy, gdzie za niewielkie grosze można odnajdąć pokój.

Poszłam tam. Nie chciało mi się odwozić rzeczy do przechowalni na stację.

Hotel! Trudno nawet nazwać to hotelem. W pierwszej chwili, miałam zamiar zawrócić i uciec od takiego hotelu, ale wyrwali mi rzeczy, zaczęli zachwalać, że tak cicho, tak czysto, tak porządnie, a właścicielka, dowiedziawszy się, że będę szukała miejsca, obiecała mi pośredniczyć, bo zna wiele bogatych domów.

W końcu choć niechętnie, zgodziłam się. Nie chciało mi się tłuc po Warszawie i szukać czegoś innego. Obiecywałam sobie, że zrobię to jak odpoczną i rozejrzę się. Zresztą miałam nadzieję, że nie będę długo szukała miejsca.

(Dalszy ciąg jutro).

LECH MUSZYŃSKI

COPYRIGHT BY BULL

DEMON TORU

PAMIĘTNIK KONIA WYŚCIGOWEGO

15.

Wieczorem słyszałem jak Jack mówił do Krebsa.

— Doprawdy, ten Demon kpi sobie z nas — głos jego był jeszcze bardziej odpychający, niż zwykle. — Czy nie ma sposobu by go unieszkodliwić, by przegrał wyścig wtedy, gdy my tego chcemy!... Nie wiem co teraz mamy zrobić, przecież ten spryciarz dr. Dawson zwrócił już uwagę, że szkapa opiła się przed biegiem i lata z krzykiem po torze — że my marnujemy Demona! Trzeba się teraz mieć na baczności, zwłaszcza, że i ta Jadzina zaczyna już być za mądrala!

Dowiedziałem się później od innych koni, że właśnie ów popiół z cygara złośliwie wrzucony przez Krebsa uratował mnie. Gdyby nie dostał torsji, nie mógłbym nawet marzyć o zwycięstwie.

Ale o tym Krebs nie wiedział, nie wspominał też on zapewne

Jackowi o incydencie z popiołem!

Skakałem z radości w moim boksie, że znów pokrzyżowałem niechęcy wstrętne spekulacje tych dziwnych ludzi.

ROZDZIAŁ XV.

Właściciele moi długo omawiali moje nowe zwycięstwo. Za wołali Simsy'ego i zapytali go, czy poił mnie przed biegiem. Powiedział, że tak, i dlatego właśnie teraz nie rozumie, jak mogłem wygrać. Ten niezawodny sposób, tym razem zawiódł z kretesem. Krebs zaśmiał się i powiedział:

— Cała rzecz w tym, że ta szkapa jest za chytra jak na konia. To prawdziwy spryciarz, zupełnie taki, jak ty, Jack. Wiedział, że oboje jesteście z Kentucky. No a teraz dość już mądrości, Demona musimy trzymać do porządnego wyścigu w Chicago.

— Nie bądź gługi Krebs po-

wiedział Jack. Ty zawsze masz jakieś niesamowite pomysły.

— Poczekaj, aż ta szkapa znów wyprowadzi nas w pole wtedy przynasz mi rację, odrzekł gniewnie Krebs.

Najbardziej bawiło mnie to, że Krebs sam przecież niechęcy pomógł mi wygrać ten wyścig. Widocznie nie zdawał sobie z tego zupełnie sprawy. Za mało wiedział o koniach, by do myśleć się, że popiół z cygara wywoła u mnie torsję i działał nie wody na mój organizm, nie wywoła zamierzonego skutku.

Jack zapytał jeszcze swego kompana, czy następnym razem znów będą mnie „ciemnić“, by niespodziewany wynik gonitwy do reszty zdezorientował publiczność.

— Nie gadaj głupstw — powiedział Krebs. Ta szkapa robi nam wszystko, jak na złość. Czy myślisz może, że chcę ich sobie wszystkich sprowadzić na cark? Nie zwariowałem jeszcze. Następnym razem, gdy puścimy tego przekłętą Demona na start, niech on sobie wygrywa, jak chce, i niech diabli biorą nasz cały zarobek!

Następnego dnia stajnia Somerfieldów wwiechała do Churchill Down. Gdy byłem na rannej sali, widziałem ich od razu. Trocadero był właśnie w drodze na rampę. Zarzął na

pożegnanie, gdy mnie zobaczył. Próbowałem wyrwać się prowadzącemu mnie chłopcu, ale nie udało mi się. Rozstawałem się przecież z przyjacielem.

Od ostatniego biegu czułem się wciąż jeszcze niezdrów. Jack przyszedł na galopy, by mnie zobaczyć. Miał niezadowolony i markotną minę.

— Zrób mu dziś linię prostą — nakazał chłopcu. — Chcę zobaczyć, jak to pójdzie. Gdy wracaliśmy, powiedział: „Do licha. 58 i dwie dziesiąte. To marny czas. Nie mogę zrozumieć, co mu się stało!

Nagle posłyszałem dobrze znany, drogi głos, najpiękniejszy głos, jaki kiedykolwiek słyszałem, głos panny Jadzi.

— Jacku — mówiła — a mój „szef“ zadrał jak strwożona klacz. — Ja wyjeżdżam. Chcę tylko zapytać ciebie o jedno. Mówiłeś nieraz, że mnie kochasz. Byleś przyjacielem mego ojca, tak przynajmniej zawsze mi się zdawało, i nie należysz mam nadzieję do tej przekłetej bandy. To nie ty przecież dążyłeś do zdobycia tego konia. Odsorządaj mi go. Nazwij to, jak chcesz — sentymentalizmem pensjonarki, fantazją kobiety, czy jeszcze inaczej — ale ja chcę mieć Demona!

Jack patrzył na nią długo bez słowa. Miał wygląd chorego

człowieka, tak, jak stary Sam, gdy mu odebrali licencję.

— Nie mogę Jadziu — powiedział wreszcie dziwnie obcym głosem. Jestem przecież zależny od nich. Zabiliby mnie chyba. Nie mogę.

— Żałuję bardzo — powiedziała moja dawna pani. — „Twoi ludzie będą tego z pewnością kiedyś żalowali, Jacku. Bądź zdrów. Czy mogę pożegnać się z Demonem?

— Oczywiście — powiedział szorstko Jack. Moja droga pani podeszła tym swoim powiewnym krokiem do mnie, tak, jak na paddoku w Wielkich Łąkach, powoli, wdzięcznie i lekko, przytuliła do mnie policzek, a ja ocierałem łeb o jej ramię i wdychałem miły zapach jej włosów.

— Bądź zawsze porządnym koniem, Demoniku — mówiła do mnie cichutko. — „Nie zapomnę nigdy o tobie i zawsze będę dążyć do tego, byś wrócił do mnie. Do widzenia, Jacku. Bądź dobry dla Demona, a nie pożałujesz tego.

Odeszła. Spoglądałem smutnie, dopóki nie znikła za zakrętem. Jack też długo patrzył za nią. A potem odwrócił się gwałtownie i krzyknął do chłopca.

— Ruszaj! Odprowadź go do stajni! Na co czekasz...

(Dalszy ciąg jutro)

Kalendarz dnia

22 MAJA

NIEDZIELA
5 po Wielk. 21
Ed. O prawdziwej modlitwie. [Juliusz Słowiański: Wierszowa bl. Słonica wsch. 3.32, zach. 19.33. Księżyca wsch. 0.3, zach. 11.2.

KRONIKA HISTORYCZNA:
1609 Zygmunt III oblega Smoleńsk.
1885 Zmarł w Paryżu w. pisarz Wiktor Hugo.
1926 Odezwa Piłsudskiego w sprawie rewolucji.

PRZYŚŁOWIA LUDOWE:
Chłodny maj, dobry urodzaj.
CIEKAWY WIADOMOŚCI:
W Portugalii żyje około 50 Polaków.

HOROSKOP DLA LUDZI URODZ. OD 22 MAJA DO 21 CZERWCA.

Bliźnięta. Człowiek urodzony pod tym znakiem ma uzdolnienia różne, więcej on jednak rzeczy robi, niż umie. Znak ten nie wzbogaca swych wybranych, daje im jednak spryt żyć na koszt bliźniego. Mężczyźni mają talent do języków obcych. Kobiety mają naturę kłamliwą. Kamieniem szczęścia jest akwamaryna.

Napoleon Sąddek

BYŁEM ZA... BIAŁY

— Byłem na plaży! — zaczął swe tragiczne opowiadanie pan Cytryn. — I teraz nie mam na czym usiąść, nie mam na czym się położyć! Wszystko spalone, wszystko! Jestem jedynym wielkim pogorzeliśką?

— Po co pan się tak spalił? — spytał współczujący słuchacz, oglądając oparzenia pana Cytryna.

Pan Cytryn wściekle zgrzytnął zębami.

— Za biały jej byłem, psia krew!

— Komu?

— Mojej żonie! Dotychczas jej się podobałem! Dotychczas byłem dla niej ten ładny.

I nagle onegdaj ona wraca z plaży, patrzy na mnie (akurat zmieniałem koszulę) i zaczyna się śmiać.

— Jak ty wyglądasz? Jaki ty jesteś biały! Zebyś ty wiedział, jak wyglądają mężczyźni na plaży! Sami czekoladowi chłopcy! Aż miło patrzeć!

Mnie to zabolalo. Co to znaczy? Zeby żonie było miło patrzeć na innych mężczyzn. Zeby się śmiała z męża?

Początkowo się oburzyłem.

— Co w tym śmiesznego, że jestem biały? Czy biały to jest nieładny kolor?

Ona się skrzywiła pogardliwie.

— To jest odpowiedni kolor dla prześcieradła, ale nie dla mężczyzny! Wyglądasz jak wymoczek! Zebyś ty widział tych mężczyzn na plaży. To są posągi z brązu! Nie mogłam oderwać oczu!

Rozumie pan? Nie mogła oderwać oczu! Od obcych mężczyzn!

Czy to jest dopuszczalne? Czy ja mogłem na to pozwolić?

Nie! Nie mogłem! I poszedłem na plażę. Zeby zrobić z siebie czekoladowego chłopca! Zeby też wyglądać, jak posąg z brązu!

I zobacz pan, jak ja wyglądam! Co ja z siebie zrobiłem!

Posąg z brązu? Nie! Obrabany kartofel z siebie zrobiłem. Czy pan widzi te obierki? Cała skóra ze mnie zlała! Płata mi!

Czekoladowy chłopak jestem? Stary idiota jestem! Bez skóry!

Po co mi to było, po co? Po co ja się dałem skusić na tę plażę?

Całą skórą spaloną! Całą skórą na nic!

Niech się pan nie martwi — pocieszył pana Cytryna współczujący słuchacz — Skóra odrośnie.

— Odrośnie? — westchnął pan Cytryn — Ale czy ja wiem, jaka to będzie skóra?

Ta stara to był pierwszorzędny, przedwojenny gatunek. — Ja w niej siedziałem 40 lat! Nigdy mnie nie swędziła! Przyzwyczaiłem się do niej!

A ta nowa? Diabli wiedzą! To może być najgorsza tandeta!

Teraz już nie ma przedwojennych surowców. W zeszłym miesiącu kupiłem sobie pantofle, to cała skóra porękała.

Pan Cytryn miał łzy w oczach.

— Biedna, stara skóra — westchnął, patrząc na swoje porażone ciało.

I z nienawiścią spojrział w stronę sypialni, gdzie znajdowała się żona.

— Za białą jej była, psia krew! Posągi z brązu jej się zachciało! Czekoladowego chłopca!

— Biedna, stara skóra — westchnął, patrząc na swoje porażone ciało.

I z nienawiścią spojrział w stronę sypialni, gdzie znajdowała się żona.

— Za białą jej była, psia krew! Posągi z brązu jej się zachciało! Czekoladowego chłopca!

— Biedna, stara skóra — westchnął, patrząc na swoje porażone ciało.

I z nienawiścią spojrział w stronę sypialni, gdzie znajdowała się żona.

— Za białą jej była, psia krew! Posągi z brązu jej się zachciało! Czekoladowego chłopca!

BALSAMICZNA SÓL DO NÓG

GASECKIEGO (Z KOGUTKIEM) 'AGEPIN'

usuwa ból, pieczenie, odparzenia, odciąża nogi, zmniejsza odciążenie, które po tej godzinie daje się usunąć nawet przynajmniej. Przeciwnie działa na odparzenia.

Zaburzenia ŻOŁĄDKOWE

są przyczyną powstawania różnych chorób, odbierają apetyt, tworzą złą przemianę materii. Należy dbać o normalne funkcjonowanie żołądka i kiszki przez regularne wypróżnienie.

ZIOŁA Z GÓR HARCU DRA LAUERA

stosują się przy obstrukcji, normują trawienie, czyszczą łagodnie i bezboleśnie, przeciwdziałają tworzeniu się tłuszczu, wydalają substancje gnilne, nie wywołują przyzwyczajenia. Stosowane są również skutecznie w cierpieniach wątroby, serce i pęcherza, kamicę żółciową, reumatyzmie, artretyzmie, hemoroidach i otłoczeniu.

ZIOŁA Z GÓR HARCU DRA LAUERA

Patentowany ROZGŁOSNIK DETEKTOROWY w skrzynce

Cena zł. 20. — wysyłamy po wpłaceniu do P. K. O. na konto Nr. 12.239 zł. 11 — wraz z kosztami przesyłki. Reszta — 10 rat miesięcznych po 1 zł.

POLSKIE ZAKŁADY „ATA” WARSZAWA, Ogrodowa 27.

„DLATEGO WYBIERAM TYLKO”

GILLETTE POLONIA

uzywajcie mydła SHIRLEY Gilot PARIS

zawiera ono olejki oliwkowe które udelikatniają cerę.

Shirley Temple

gwiazda 20th. Century Fox.

Na małej wokandzie...

Nie lubi kłótni czyli: „O pewnym drobiazgu”

(A. E.) — Wysoki pan sędziol — mówił pan Szyja Jakobsen, oskarżony wraz z żoną o zakłócenie snu sąsiadom nocnymi awanturami. — Ja rzeczywiście należy ukarać, ale mnie? Za co? Jestem spokojny aniołek.

— Więc pan się z żoną nie kłóci, tylko ona sama krzyczy?

— Tak. Ja w ogóle od roku ani jednego słowa w domu nie powiedziałem.

— Dlaczego?

— Zeby jej nie przerywać.

— Ale chyba czasem dochodzi między wami do kłótni?

— Nigdy. Wtedy, gdy niespełna rozumu postanowiłem

złączyć się z żoną małżeńskim supelkiem, to mój swat miał łzy w oczach i tak powiedział: „Biedny panie Jakobsen! Przewiduję, że po ślubie będą u was kłótnie. Ale pan się nimi nie martw, bo to bywa tylko przez pierwsze dziesięć lat”.

No i co pan sędzia powie na to, że ja się ani razu nie dałem wciągnąć w kłótnię, choć były do tego powody?

— Jakiego powody?

— Po pierwsze teściowa. I jaka teściowa! Jak serduszek.

Bo serduszek bije i ona bije. A jednak się nie kłóciłem. Moja żona krzyczała, ale ja milczałem, bo jestem spokojny.

No i jeszcze był jeden powód do kłótni zaraz po ślubie, ale nie warto o tym mówić.

— Niech pan powie.

— To był drobiazg...

— Drobiazg nie powinien powodować kłótni!

— No tak — westchnął pan Jakobson. — Ale jeżeli ten drobiazg ma skończone dwa lata?

Teraźniejszość i przyszłość

Kto już wygrał, a kto wygra

Już tylko niewiele dni dzieli nas od dnia, gdy dzięki Loterii Klasowej narodzi się nowa seria „milionerów”: W dniu 25 b. m. wszystkie rozgłośnie polskie transmitować będą ciągnięcie głównej wygranej czwartej klasy czterdziestej pierwszej loterii — miliona złotych.

A tym czasem każdy niemal dzień przynosi wiadomości o innych dużych wygranych, z których dzięki podziałowi losów na pięć części korzysta znacznie więcej osób, aniżeli dawniej, przy podziale na ćwiartki.

Oto grono mieszkańców Łodzi i najbliższych okolic tego miasta, współwłaścicieli losu Nr. 111.864, który wygrał 50.000 złotych:

p. H. Ruskowska, urzędniczka jednej z instytucji ubezpieczeniowych.

p. Bolesław Piekarski, któremu jego synek wyciągnął szczęśliwy numer, wyraził podobną opinię, co potwierdzili również p. p.

p. Alfons Reinert, z zawodu szofer-mechanik. Pan Reinert podkreślił, że gdyby nie „piątki”, to w ogóle nie mógłby wygrać, gdyż jemu właśnie przypadła w udziale nieistniejąca dawniej część losu, oznaczona literą E.

p. Maurycy Fenster, wykwalifikowany

Najprzyjemniej spędzą oczywiście wakacje ci, co już wygrali, ale przyszłość należy do tych, którzy przed wyjazdem na wyuczasy nie omieszkają zaopatrzyć się w los do pierwszej klasy czterdziestej drugiej Loterii. Będą oni mogli wygrać już w rozpoczynającym się 22 czerwca r. b. ciągnięciu.

nowietrze słońce woda i KREM CODZIENNY CHERYS

Sąd skazał małżonków na 5 dni aresztu z zawieszeniem.

KRYLSKI Tajemnica Czarnej Damy

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA
PRAWDZYWYCH ZDARZENIACH

Dyżurny przodownik w komisariacie odbiera tajemniczy telefon: jakiś głos woła o ratunek. W centrali telefonicznej udaje mu się stwierdzić, że jest połączony z mieszkaniem państwa Poradzkich, na Marszałkowskiej numer... Udaje się tam w towarzystwie trzech policjantów i po wyważeniu drzwi, spostrzegając w gabinecie na fotelu trupa starszego mężczyzny.

Po przybyciu prokuratora oraz inspektora Urzędu Śledczego stwierdzono, że zmarłym jest ziemianin Stanisław Zabłuka z majątku Sosnowka.

Inspektor Puchała zawiadomił telefonicznie posterunek policji w Sosnowcu, by pani Zabłuczyna stawiła się natychmiast w Urzędzie Śledczym. Od niej dowiedział się Puchała, że Zabłuka miał podjąć większą sumę pieniędzy w banku Rolnym. Inspektor Puchała udał się więc do banku, gdzie po dokładnym śledztwie zdołał dowiedzieć się, iż Zabłuka był w banku w towarzystwie jakiejś młodej damy i podjął sumę 200.000 złotych.

Po nieprzespanej nocy przybyła pani Poradzka do Warszawy.

Inspektor Puchała dowiedział się od pani Poradzkiej o jej stosunku z przestępcą Kaczorkiem, po czym udał się do iura Poradzkiego, dokąd przybył również przemysłowiec z Katowic, który w jakimś nocnym lokalu spotkał pana Poradzkiego wraz z damą w czerni.

Brat pani Poradzkiej udał się z nią do znanego jasnowidza doktora Ramandara Słupskiego, który przyjął ich w tajemniczym salonie i po obejrzeniu fotografii Poradzkiego powiedział:

— Widzę go w towarzystwie damy...

Słowa doktora Słupskiego uderzyły w panią Halinę, jak piorun. Nie wierzy własnym uszom.

Przecież ani słowem nie wspominali mu o tej damie, z którą widziano Seweryna. Skąd mógłby o tym wiedzieć?

Halina chciałaby zawołać: gdzie on jest? Gdzie jest mój mąż? Ale zdaje się jej, że język został sparaliżowany. Również i Witold nie może wymówić ani słowa. Siedzą nieruchomo, wzrok ich jest przykuty do słupa ognia, który unosi się bez przerwy z wazonika i do twarzy jasnowidza, która przybrała jakiś niezmierny wyraz.

Ale dane im było po chwili jeszcze bardziej się wzruszyć.

Po kilku chwilach, gdy jasnowidz Ramandara umilkł, jak gdyby pragnął lepiej dojrzeć w mroku, który zasłonił mu nagle oczy, głos jego stał się jeszcze bardziej ostrzy:

— Szuka pomocy!... Czym prędzej!... Jest strasznie rozpaczony!... Jest w rozpaczliwej sytuacji!... Pomoc musi nadejść czym prędzej!... A po tym będzie za późno... Słyszysz jego krzyk: wypuście mnie, chcę wrócić do swej żony i dzieci!... Ratujcie mnie!...

— Jezus, Maria! — szepcze pani Halina, a w oczach jej ukazują się wyraz strachu i przerażenia — Palcami wpija się w ramię Witolda, jak gdyby ujrzała przed swymi oczyma śmierć.

Witold objął ją w pół ramieniem. Czuje, że drży, że dreszcz przebiega po jej ciele.

A jasnowidz spogląda wciąż w jeden punkt. — Wydaje się, iż ten dziwny człowiek skamieniał. Oczy jego rosą i stają się coraz większe, za chwilę zakryją sobą całą jego twarz. A głos jego brzmi prosto, jak gdyby przybył z innego świata:

— Tak, teraz widzę go już zupełnie dokładnie! Czego! Ten nieszczęśliwy człowiek żyje jeszcze!... Ale grozi mu niebezpieczeństwo. Jest teraz daleko stąd. Na południowym zachodzie Polski... Obok czeskiej granicy... Ktoś go tam zawłókł za sobą po przez zaśnieżone pola, lasy i góry... Widzę go w odosobnionym domku, z dala od osiedli ludzkich. — Oto biegnie do drzwi... Chce ująć klamkę... Pragnie otworzyć drzwi, uciec... Ale ona mu nie pozwala... Oto zasłoniła mu sobą drogę... Wysoka, szczupła brunetka... Jest w tym samym pokoju, nie opuszcza go... Czarna dama, cała w czerni... Piękna twarz, o czarnych oczach wampy... Ciągnie go z powrotem ode drzwi, do których się wyrывa... Oto borykają się ze sobą... Pragnie ją powalić... Ale ona jest odeń silniejsza... Siły jego wyczerpują się... Potrzebna mu jest natychmiastowa pomoc... Czym prędzej!... Należy go ratować, póki czas... Oto widzę, jak ta czarna dam odpycha go brutalnie ode drzwi... Oto jest złamany... Natychmiast należy posłać mu pomoc... Nagle ogień w wazonie zgasł. I doktor Ramandara Skulski nagle zamilkł... Dziwny pokój znowu zajaśniał światłem. Po wielkim wysiłku jasnowidz trwał nieruchomo. Po chwili począł się znowu poruszać, tajemniczość wokół jego osoby zniknęła. Oczy jego odzyskały swój blask z powrotem, począł miarowo oddychać, jak po ciężkiej robocie...

Oparł się o stół, czuje się jak widać osłabiony swoją pracą. Spogląda na panią Halinę i na Witolda, którzy siedzą wciąż z zapartym tchem. Jak gdyby oczekiwali odeń jeszcze jakichś słów...

Nagle ukazał się między palmami sekretarz jasnowidza, Hindus, którego on tu sprowadził. Gdy go ujrzał, jak gdyby zbudził się ze snu. Znowu rozległ się melodyjny głos:

— Seans skończony!

Jasnowidz Ramandara Słupski ukłonił się i powiedział:

— Oto wszystko, czym mogłem służyć. Proszę, oto zwracam obraz — podał Witoldowi fotografię Seweryna.

Zerwali się z miejsca. Pierwszy wstał Witold, wnet po nim pani Halina, która oparła się o jego ramię. Jej wzruszenie nie ma granic.

Zbliżyła się do stołu i z ust jej wyrывają się słowa:

— Panie doktorze, czy to możliwe?... Mój mąż w tak ciężkiej sytuacji? Czemu to, czemu tak się stało?

W oczach jej ukazały się łzy.

— Nie trzeba w takich chwilach płakać — odrzekł ze współczuciem jasnowidz — Jeśli pragnie pani uratować swego męża, trzeba czym prędzej spieszyć z pomocą. Powiedziałem to, co widziały oczy mego ducha, które ukazują mi zawsze prawdę. Sądzę, że i tym razem ujrzałem dobrze...

— Ale kim jest owa dama? Owa czarna dama? — drżała dłoń Haliny.

— Tego, niestety, nie wiem — odrzekł ze współczuciem jasnowidz — Ale sądząc z jej postaci, tak jak mi się ukazała, musi to być wampir, niebezpieczna istota. Ale jeszcze nic nie zostało stracone. Jestem przekonany, że można uratować go z jej szponów...

— Ale gdzie jest teraz? Gdzie go należy szukać?

— Proszę pani, jestem zwykłym śmiertelnikiem, nie jestem aniołem — uczynił jasnowidz ruch ręką, chcąc pokazać, że jest bezradny — Podałem miejsce, gdzie go widziałem. Podałem mniej więcej... Jeśli wierzy pani w mój dar jasnowidzenia, powinna pani zażądać, by go tam szukano...

Witold opanował się szybciej, aniżeli jego siostra. Włożył fotografię Seweryna Poradzkiego do swej kieszeni. Jest jeszcze trochę zmieszany tym wszystkim co słyszał i widział, a jednak spogląda z wyrazem podziękowania na jasnowidza. Wydaje mu się teraz, że sam widzi miejsce, gdzie ujrzał swego szwagra... Oto odosobnione miejsce w górach... Trzeba tam pojechać... Ale widząc, że doktor ma zamiar za chwilę wyjść z pokoju, zapytał go nagle:

— Panie doktorze, od tygodnia poszukuje policja napróżno mego szwagra. Czy wolno mi powiedzieć o diagnozie pana doktora?

Doktor Słupski rozmyślał chwilę, po czym odrzekł:

— Nie wiem naprawdę, jak panu w tym wypadku poradzić... Policja używa innych metod... Policja musi mieć fakty, które są namacalne... Zresztą, pozostawiam panu decyzję; zaznaczam, że należy działać szybko i sprężysto...

Uklonił się ręką, jak Hindus i wyszedł, tak jak przybył, idąc między palmami.

Sekretarz otworzył drzwi wyjściowe. Jeszcze raz obejrżeli na progu dziwny pokój i wyszli.

Halina jest jeszcze pod silnym wrażeniem tego, co słyszała i widziała. Nogi się pod nią uginają, tak, jak gdyby była pijana. W drodze powrotnej do domu milczą, rozmyślając nad słowami doktora Słupskiego. Obydwaj myślą o tym samym: „On Seweryn, z jakąś damą... Kim ona jest?... Skąd ją poznał? W jaki sposób rozpoczął się ten bieg wypadków? Dopiero po powrocie do domu, załamała pani Halina dłoń i rozplakała się z bólu:

— Witold, co się dzieje?... Witold, co mam czytać? Czyżby nie należało o tym wszystkim powiadomić inspektora Puchały?

Witold objął ją i spogląda czule w jej oczy:

— Nie, Halino. Moim zdaniem należy szukać na własną rękę. Policja może całą sprawę zaprzepaścić! Jeszcze dzisiaj wyjadę w tamtym kierunku... — Ty sam? — przeraziła się pani Halina.

— Wezmę ze sobą detektywa, prywatnego detektywa. Mam takiego, zdolny gość, mój kolega szkolny. Zresztą, można się tam również zwrócić do pomocy do policji...

— A ty wierzysz w słowa jasnowidza? — spytała Halina.

— Tak — odrzekł stanowczym tonem Witold — Masz najlepszy dowód, że fabrykant z Krakowa widział go również w Katowicach w towarzystwie damy w czerni. Powiedz mi szczerze, Halino, czy ostatnio sprzeczałaś się z Sewerynem? Czyś nie zauważyła w nim jakichś zmian?

Halina namyślała się chwilę, po czym zawstydzona, jak gdyby poczuwając się do winy, powiedziała:

— Wiesz przecież sam. Już od roku zaszły w nim poważne zmiany... Wiele razy odchodził wieczorem, wracał późno... To wszystko co się dzieje, przypomina mi teraz icseiwoop kryminalne... Teraz dopiero przypominam sobie wszystko... Ale nigdy go o nic nie pytałam. Zresztą, znałeś go i wiesz, co to za człowiek.

Witold słuchał jej słów, w końcu powiedział:

— Tak, jadę, nic nie mów inspektorowi Puchale.

Pożegnali się, Witold porozumiał się ze swoim kolegą. Telefonicznie uzyskał u siebie w biurze urlop. Po kilku godzinach siedział już w pociągu w drodze do Katowic.

Halina pozostała sama przygnębiona. Jedyną jej nadzieją, iż się uspokoi, był powrót dzieci, które miały nazajutrz przybyć.

W nocy nie zmrzyla oka, oczekując wiadomości od Witolda.

(Dalszy ciąg jutro)

TOMEK RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIECENIU

Pani Stanisława uśmiechnęła się.

— Zapoznaliście się z moją córeczką?

— Tak, bardzo miła dziewczynka, podobna do kuzynki.

— Nie chcę kuzynowi przeszkadzać, kuzyn chce się chyba już ubrać. — Dała dziewczynce znak głową. — Chodź Stefciu, nie będziemy przeszkadzać kuzynowi...

Pani Cieplińska weszła z córeczką do kuchni, a Tadeusz począł ubierać się szybko. Tak, teraz jest wypoczęty, odświeżony, zupełnie inaczej się czuje aniżeli wczoraj o tej samej porze.

Myślał o swoim dziwnym losie: to czeka go niebezpieczeństwo i śmierć, a wkrótce po tym radość i wesele.

Ubrał się, umył i począł gwarzyć z małą Stefcią. Mała uznała, że kuzyn z Krakowa jest bardzo ładny i mądry... Ale czemu nic nie przywiózł ze sobą dla niej z Krakowa?... Przecież tam można kupić tyle pięknych rzeczy...

— Przyjechałem tu do was nagle, zupełnie nieoczekiwanie — usprawiedliwił się Tadeusz.

Pani Stanisława nakryła do stołu. Raz po raz spoglądała na Tadeusza oczyma, które wyrażały pożądanie i miłość. Dawno już nie była tak wypoczęta, tak spokojna, jak po tej nocy miłosnej.

— Proszę kuzyna do stołu. Zjemy razem śniadanie — powiedziała przymilnie — Stefciu, chodź do stołu...

Siedli we trójkę przy stole. Gdy tylko Stefcia zanurzyła swój wzrok w talerz — pani Stanisława rzuciła pożądliwe spojrzenia na Tadeusza. Tak, to jest mężczyzna w jej typie. Tyle ma w sobie męskości i siły, a poza tym oczy jego wyrażają tyle dobroci i łagodności. Tak, to jest mężczyzna o jakim tęskniła jeszcze, będąc młodą dziewczyną.

Gdy Stefcia weszła do kuchni, ujęła pani Cieplińska dłoń Tadeusza i pieściła ją.

Tadeusza rozmyślał tymczasem o tym, że nie wolno mu tu dłużej pozostawać. Sąsiedzi mogą dowiedzieć się, że w mieszkaniu pani Cieplińskiej bawi obcy mężczyzna i sprawa może dotrzeć do policji. Rozpoczną dochodzenie i łatwo sprawdzą, kim jest ten „kuzyn”.

Co prawda, jest mu tu dobrze. Dawno już, bardzo dawno nie znajdował się w takim miłym gronie, w ciepłym mieszkaniu, gdzie mógłby wypocząć, zjeść, napić się. Pani Cieplińska otacza go opieką troskliwej kochanki i matki. Budziła w nim tylko pożądanie, mógłby pozostać tu tydzień, miesiąc, ale nie więcej. Przecież przede wszystkim musi wrócić do szeregów tych, co walczą o Wolność.

W imię tej walki gotów jest poświęcić wszystko. Gotów jest głodować, spać pod gołym niebem, byle znaleźć się znowu w szeregach bojowników o wolność.

(Dalszy ciąg jutro)

„P E R Ł A”

10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr.

Czyszczenie ubrania

ZŁ. 3 50

Czyszczenie sukni

ZŁ. 2.—

Centrala: Kraków, Wolnica 8

Filia: Wrzesińska 1

Z TEATRU im. J. SŁOWACKIEGO

Dziś popołudniu „Romantyczni” Rostanda, w opracowaniu scenicznym reż. W. Biegańskiego, w premierowej obsadzie, wieczorem „Mariella”.

Teatr Bagatela**„Cnotliwa Zuzanna”**

z gościnnym występem Władysława Waltersa, największego komika scen polskich i ekranu, Marii Nochowiczówny primadonna operetki warszawskiej, Bolesława Folańskiego znakomitego komika operetkowego na czele zespołu 30-osobowym z baletem chórem i orkiestrą.

O godzinie 15-tej dla dzieci wystawiona będzie piękna baśń Grimma z muzyką, baletem i śpiewami p.t.

„Królewna Śnieżka i 7 karłów”

Pozostałe bilety na przedstawienie wieczorne które wzbudziło w naszym mieście niezwykle zainteresowanie, jeszcze do nabycia w kasie teatru „Bagatela” w godz. 1—3 i 16—21.

REPERTUAR KIN:

ADRIA: „Kawiarnia na granicy” i „Zawiniłam”

APOLLO: „Osma żona Sinobrodego”

ATLANTIC: „Ostatnia noc skazańca” i „wiatła bulwarów”

BAGATELA: „Ostatni akord” i „Folies Bergeres”

DOM ŻOŁNIERZA: „Nieżnośna dziewczyna”

L. O. P. P.: „Więzień królewski”

MUZEUM: „Dyplomatyczna żona”

PROMIEN: „Fortancerkę”

STELLA: „Pieśniarz Warszawy”

SZTUKA: „Droga w nieznane”

ŚWIT: „Tygrys Esznapuru”

UCIECHA: „Prawda zwycięża”

WANDA: „Groźny Bill”

ZORZA: „Romeo i Julia”

FOTOPLASTIKON: Szczyńska 5:

„Turkiestan”

RADIO**Niedziela 22 maja 1938**

8 Ardycja poranna, 8.30 Pogadanka dla rolników 8.50 Pieśni Majowe z Wieży Mariackiej, 9 Regionalna transmisja z Leszna, 10.30 Płyty, 11 Zespół salo nowy z Rozgłośni Poznańskiej, 11.30 Niedzielnego południe 11.57 Sygnał czasu hejnał z Wieży Mariackiej, 12.03 Poranek symfoniczny, 13 Kronika artystyczna Krakowa 13.30 Muzyka obiadowa, 14.45 Audycja dla wsi, 15.45 Gawęda niedzielna „Jancyjos”, 16 Wiadomości bieżące, 16.05 Koncert solistów, 16.45 Odczyt, 17 Transmisja z Warszawskiej sali hotelu „Bristol”: Podwieczorek przy mikrofonie w przewie ok. godz. 17.55 Chwila Biura Studi w 18.54 Powsz. Teatr Wyobraźni: „Bywa i tak na świecie” 19.35 Program na dzień następnny, 19.40 Koncert z płyt, 20.10 Lokalne wiadomości sportowe 20.15 Fragment meczu Polska — Irlandia, 20.25 Przegląd polityczny i dzień ik wieczorny 21 Wiadomości sportowe ze wszystkich Rozgłośni Polskich, 21.15 „Obrazoburcy” — Kukułka wileńska 22 „Opowieść o Wagnerze”, 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego przegląd prasy i komunikat meteorologiczny, 23 Płyty.

Pierwszorządny**Zakład Pogrzebowy****„CONCORDIA”****JANA WOLNEGO**

PL. SZCZEPAŃKI 2. — TEL. 103-3: urządzi pogrzeby od najskromniejszych do najwspanialszych, przeprowadza eks-humacje i przewozy zwłok do wszystkich krajów.

Mniej zamożnym daleko idące ustępstwa.

KRONIKA KRAKOWA Ze sportu**Uczczenie pamięci polskich wynalazców**

We środę dnia 25 bm o godz. 12 odbędzie się uroczyste odsłonięcie tablic pamiątkowych ku czci prof. Karola Olszewskiego i Zygmunta Wróblewskiego w gmachu Collegium Phisicum (starym)

ul. św. Anny 6. Dalsze uroczystości odbędą się w auli U. J o godz. 12.15.

Jak wiadomo w gmachu Collegium Phisicum prof. Karol Olszewski i Zygmunt Wróblewski

w roku 1883 skropili poraz pierwszy na świecie składniki powietrza otwierając przez to nauce i przemysłowi nowe dziedziny badań i zastosowań.

Echa kradzieży przy ul. Kolberta w Krakowie

Dnia 4 stycznia br. dokonano kradzieży w mieszkaniu M. Rabbiego przy ul. Kolberta 10, gdzie skradziono różne kosztowności na ogólną kwotę 3 tys. zł. Przeprowadzone śledztwo wykazało, że kradzieży dokonała służąca p.

Rabbiego przy pomocy znanego złodzieja Józefa Dudziaka. Sąd I. instancji skazał Pałczyńską na 3 miesiące więzienia, Dudziaka na 6 mies. więz.

Od wyroku oboje zapowiedzieli apelację. Wczoraj sąd apela-

cyjny wyrok co do Pałczyńskiej zatwierdził, zaś Dudziaka dla braku dowodów uwolnił od winy i kary.

Dudziaka bronił adw. dr. Ela Pleszowska.

Samobójstwo kobiety przy ul. Słiskiej

Dnia 20 br. o godz. 21.10 Erna (Pola) Finkelstein, lat 24, zam. przy ul. Zamojskiego 61, robotnica, w zamiarze samobójczym wyskoczyła z okna 3 p. na ul. Słiską doznając ciężkich obrażeń ciała.

Wezwane Pogot Ratunk. przewiozło wymioną do Ubezpieczalni Społ., gdzie o godz. 22.30 zmarła

Powód samobójstwa niesnaski rodzinne

Demonstracje młodzieży Wszepolskiej

W piątek w godzinach wieczornych młodzież Wszepolska zorganizowała zebranie w Sokołach w sprawie ukraińskiej. Po ze-

braniu grupa młodzieży przechodząc koło gmachu U. J. wznosiła m. in. okrzyki, aby uwolnić inż. Doboszyńskiego.

Zaginienie inwalidy

40-letni inwalida wojenny Elias Zubek, w poniedziałek ok. godz. 7.30 wieczorem wydal się z domu przy ul. Sadowej w Krakowie, mając przy sobie 1.500 zł. Po wyjściu z domu odwiedził ojca, któremu przy pożegnaniu oświad-

ził iż wraca do domu. Od tej pory do domu nie wrócił i nie ma po nim żadnego śladu.

Wszelkie wiadomości należy kierować do żony zaginionego, Marii, Kraków, Sadowa 16.

Zona adwokata krak. wyskoczyła z II. piętra przy ul. Grodzkiej, popełniając samobójstwo

W dniu wczorajszym przy ul. Grodzkiej 13 w Krakowie, rzuciła się z drugiego piętra na bruk żona znanego adwokata krakowskiego dra Samuela Feuersteina. Zawezwane pogotowie ratunkowe udzieliło nieszczęśliwej samobój-

czyni pierwszej pomocy, następnie w stanie groźnym przewiozła ją do szpitala św. Łazarza, gdzie po krótkich i ciężkich cierpieniach nie odzyskawszy przytomności zakończyło życie.

Władze śledcze wszczęły dochodzenia nad rozwiązaniem zagadki tego samobójstwa, może więc w niedługim czasie spotkamy się z należyтым wyświetleniem tego samobójstwa.

Czy w Krakowie powstanie centralna rozlewnia mleka

Dowiadujemy się, iż Krakowska Izba rolnicza chcąc ugulać handel mlekiem w Krakowie a tem samem przeciwdziałać komsumcji mleka fałszowanego sprzedanej w Krakowie wystąpiła z

projektem utworzenia centralnej rozlewni połączonej z przetwórną mleka.

Odnośny projekt przewiduje utworzenie spółki, do której wchodziłyby producenci mleka, Bank

Rolny, Zarząd miejski i Małopolski Związek Mleczarski. Krakowska Izba Rolnicza opracowała już stronę organizacyjną i techniczną projektowanej rozlewni mleka, przyczem opracowano już szkie formy prawnej spółki.

Czytajcie Ostatnie wiadomości

Dzisiejszy terminarz zawodów**Międzynarodowe**

Godz. 17.30, boisko Wisły: Diabły belgijskie s. p. Mgr. Skowroński.

Mistrzostwo ligi okręgowej

Godz. 9.30, boisko Wawelu: Nadwiślan — Wawel s. p. Seidner J. Godz. 10, boisko Wisły: Cracovia I.b. — Wisła I.b. s. p. Arczyński, Godz. 10, boisko Grzegórzeckiego: Korona — Grzegórzecki s. p. Waldner. Godz. 17, boisko Związek Strzelecki; Krowdra — Chelmek s. p. Scherer. Godz. 17, boisko Tarnovii: Fablok — Tarnovia s. p. Stopa.

Mistrzostwo klasy A.

Godz. 9, boisko Garbarni: Volania — Kabel s. p. Aprill. Godz. 9.15, boisko Olsy: Legia — Czarni s. p. Gieras. Godz. 9.30 boisko II. P. Lot.: Bocheński — Rakowiczanka s. p. Grüner. Godz. 9.30, boisko Unii: Łagiewianka — Unia s. p. Bochenek. Godz. 11 boisko Dąbskiego: Jutrzenka — Dąbski s. p. dr. Singer. Godz. 11.30, boisko Wawelu: Hagibor — Sparta s. p. Filipkiewicz. Godz. 11.30, boisko II. P. Lot.: Łobzowianka — Prądniczanka s. p. Schraeger. Godz. 16.30, boisko Skawiny: Prokocim — Skawinka s. p. Bogdanowicz. Godz. 16.30, boisko Trzebini: Brygada — Szczakowianka s. p. dr. Rumpler.

Pozatym odbędzie się szereg spotkań o mistrzostwo klasy B. i C. oraz drużyn młodszych o puchar i nagrody KOZPN.

Zawody kolarskie

Godz. 20 na torze Cracovii dalszy ciąg zawodów międzymiastowych Śląsk — Warszawa — Łódź — Kraków.

Zawody lekkoatletyczne

Godz. 10.30 na boisku Cracovii odbędzie trójbój pań o mistrzostwo okręgu.

Szczybiórniak

W dalszych rozgrywkach szczybiórniaka panów w dniu dzisiejszym spotkają się na własnych boiskach: Garbarnia — Makkabi i Wawel — Wisła. W szczybiórniaku pań Cracovia — Makkabi.

Dyskwalifikacja działaczy sportowych

Zarząd KOZPN. na ostatnim posiedzeniu ukarał członków zarządu KS. Nowowiejskiego pp. Zimendstarka Ignacego 2-letnią i Słuszarza Romana 1-roczną dyskwalifikacją. oraz usunięciem od sprawowania jakichkolwiek godności w klubach i władzach piłkarskich na terenie KZOPN., za słowną obrazę sędziego i nieodpowiednie zachowanie się na zawodach o mistrzostwo klasy A. w dniu 1.V. br. Nowowiejski — Prokocim.

Nowy członek WG. i D.

Wydział Gier i Dyscypliny K. O. Z. P. N. kooptował na członka W. G. i D. p. Nowosielskiego Leona.

Wybicie szyby wystaw. w Rynku

Nocy ubiegłej ok. godz. 0.45 w sklepie Grossa od strony ul. Szewskiej nieznani sprawcy wybili szybę wystawową, wart. 1000 złotych.